

Л.В. ХАРЧУК
м. Львів, Україна

ВІДОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ЛЕКСИКОГРАФІЇ КІНЦЯ XX – ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТТЯ

У статті висвітлено проблему опрацювання українських електроенергетичних термінів у вітчизняній лексикографії кінця XX – початку XXI століття. Проаналізовано особливості окремих праць щодо опису зазначеної термінології. Зокрема подано характеристику українських тлумачних та перекладних словників, які вміщують терміни електроенергетичної галузі.

Ключові слова: українська електроенергетична термінологія, лексикографія, термінологічні словники тлумачного та перекладного типу.

Активізація інтеграційних процесів у світі, наукові й технічні досягнення в різних сферах людської діяльності зумовлюють поступове ускладнення і стрімке розширення суспільних функцій високорозвинених сучасних мов як основних засобів зберігання, оброблення й передавання спеціальної, передусім наукової, науково-технічної, професійної інформації, що, безумовно, вимагає упорядкування, встановлення термінології та вироблення єдиних термінологічних стандартів.

Для науково-виробничої комунікації велике значення має галузева термінологія, оскільки це найбільш активно поповнюваний шар словникового складу мови, що безпосередньо реагує на всі зміни об'єктивної реальності. У сучасному мовознавстві спеціальну лексику досліджують з огляду на її склад і структуру, історію та джерела формування, особливості функціонування й унормування тощо. Упродовж кінця XX ст. – перших десятиліть XXI ст. проаналізовано понад 100 галузевих термінологій, захищено низку дисертацій, що описують їхню системну організацію. Щодо докладного опису термінів зі сфери енергетики, вагомим складником якої є електроенергетика, можемо виокремити статті М.Д. Гінзбурга [1 – 3], дослідження І.М. Кочан [7 – 9], Л.В. Козак [5 – 6], О.В. Дерпак [4] тощо. Проте актуальним і недостатньо розглянутим є питання систематизації електроенергетичних термінів у різних термінологічних словниках. Мета нашої розвідки – окреслити та проаналізувати лексикографічне опрацювання української електроенергетичної термінології на сучасному етапі її розвитку, подати характеристики вітчизняних тлумачних і перекладних словників, які вміщують терміни цієї галузі. Відповідно до мети розв'язання потребують такі завдання: проаналізувавши лексикографічні праці кінця XX – початку XXI століття, виокремити словники, у яких найбільш яскраво опрацьовано терміни електроенергетики, спостерегти особливості використання аналізованих джерел у вивченні системної організації української електроенергетичної термінологічної системи.

Одним із найвагоміших сучасних словників, що містить значну частку електроенергетичної термінології, безумовно, слід відзначити «Короткий російсько-український електротехнічний словник» (далі КРУЕС) авторського колективу Львівської політехніки за редакцією В.С. Перхача, який вийшов друком у березні 1990 року.

Зазначена праця – це «перша спроба впорядкування на новому етапі відродження України багатющого надбання в царині української електротехнічної термінології, електротехнічного мовного стилю взагалі» (КРУЕС, с. 13). Словник містить 5000 термінів. Під час роботи над словником широко використовували лише 12 українськомовних джерел, оскільки, як відомо, тогочасне обслуговування всіх технічних галузей відбувалося російською мовою. Саме тому треба надати належне укладачам словника, які ретельно відбирали термінний матеріал із невеликої кількості джерел. Автор передмови В.С. Перхач зазначає, що «Наш короткий електротехнічний словник, очевидно далеко не вичерпує проблеми – хоча б тільки тому, що він короткий. Йому притаманні великі та малі недоліки, чималу кількість з яких бачать, знають і самі автори» (КРУЕС, с. 18), але авторський колектив укладачів розглядає це як «початок остаточного довершення багатолітньої діяльності наукової думки над електро-технічною термінологією, що має довершитися на рівні енциклопедичного академічного словника» (КРУЕС, с. 18).

В основу словника покладено перш за все «Російсько-український електротехнічний словник» за редакцією Ю.Т. Величка та К.М. Соболевського (1961 р.). Практично повністю запозичено структуру цієї лексикографічної праці, як такої, що є загальноприйнятою на рівні академічних енциклопедичних видань. Проте, як зазначають упорядники аналізованого глосарію, терміни запозичення з вищезазначеного словника ґрунтовно перероблено «передовсім з погляду повернення самобутньої української вербальної основи термінів, їхньої етимології, правописних норм аж до консонансного чергування фонем, адекватного відображення найсучасніших тенденцій термінотворення зі залученням по змозі хоча б найхарактерніших нових термінів, з тої величезної кількості, що, як вибух, нестримно множаться й множаться у зв'язку з бурхливим поступом науково-технічної революції та без остачі захопили всю безкраю царину електротехніки» (КРУЕС, с. 16).

За класифікацією упорядників із семантичного погляду в словнику подано три категорії термінів: слова, вживані в значенні термінів (*терпуг, прогін, лінія, схема, фаза, батарея, сигнал, решітка* тощо), власне терміни (*реактанс, суццептанс, реактанс, електромережа, електроживлення, електропостачання* тощо), терміни-словосполучення (*амперметр змінного струму, гідроелектрична станція, живильна станція, установка високої напруги* тощо) (КРУЕС, с. 14). Зауважимо, що в словнику подано і переклад із російської українською мовою, і повну назву низки електроенергетичних аббревіатурних термінів, які широко використовують у професійній комунікації фахівці-енергетики, наприклад, *АПУ – автоматичне повторне увімкнення; АСТ – атомна станція тепlopостачання; ВДТ – вольтододатковий трансформатор; ЕРС – електрорушійна сила; ЕП – електроприймач* тощо.

В окремих групах українських відповідників термінів упорядники словника наводять їхні нормативні форми родового відмінка, що, безперечно, є цінним

для електроенергетиків у вдосконаленні фахового мовлення. Важливим є те, що в глосарії подано українські синонімічні відповідники для російських однозначних термінів (наприклад, стаття перекладу рос. іменника *аппарат* показує, що всі значення цього терміна в усіх відтінках перекладаються українською мовою іменником *апарат*. Але з пояснень, поданих у цій статті, видно, що коли йдеться про *прибор*, у перекладі можна вживати не лише термін *апарат*, але й іменник *прилад*, *пристрій*, *устаткування* (КРУЕС, с. 22); рос. *напряжение* як електроенергетичний термін перекладаємо як *напруга*, а термін механіки – як *напруження*, у значенні незакінченої дії автори подають відповідник *напруження* (КРУЕС, с. 60) тощо). У словнику терміни іншомовного походження докладно переглянуто з погляду їхньої етимології, усунуто огріхи та спотворення, які з'явилися під час запозичання через польську чи російську мову, а також деформації з причин примусового зливання української мови з російською (КРУЕС, с. 17). Також спостережено й повернення первісного етимологічного написання та звучання окремих електротехнічних термінів та іншомовних прізвищ, відкинуто багато термінів-кальок із польської та російської мов та замінено їх українськими та чужомовними відповідниками (наприклад, *опірник* замість *резистор*), почасти запропоновано замість запозичених російських термінів звернутися до міжнародних (наприклад, рос. *активное сопротивление* замінити терміном *резистанс*, рос. *активная проводимость* – *кондуктанс*, рос. *реактивное сопротивление* – *реактанс*, рос. *реактивная проводимость* – *сусцептанс*, рос. *полная проводимость* – *адмінтанс* тощо (КРУЕС, с. 17). У передмові до словника В.С. Перхач також зазначає й на остаточному поверненні літери «г», оскільки, на думку укладачів цієї лексикографічної праці, «тільки повне відновлення правопису української мови забезпечить подальший повноцінний її розвиток» (КРУЕС, с. 17).

Як бачимо, «Короткий російсько-український електротехнічний словник» авторства провідних науковців-електротехніків Львівської політехніки став підґрунтям для розбудови не лише електротехнічної, а й сучасної електроенергетичної терміносистеми.

1997 року виходить друком «Російсько-український науково-технічний словник» В.С. Перхача, Б.М. Кінаша (далі РУНТС). Уважаємо за важливе наголосити на цінності цього видання для систематизування, упорядкування та унормування термінів з електроенергетики.

Словник містить понад 30000 лексем. У передмові упорядники наголошують, що «остаточно пропонований словник істотно відрізняється – в усіх вимірах (елементів, структури та функції мови як великої системи) від наявних лексикографічних праць так званої «реальної української мови»...» (РУНТС, с. 4). Автори чітко окреслили та обґрунтували засади відродження та розвитку автентичної української мови, які, на їхню думку, «стоять найближче до засад української мови «Золотого десятиліття»» (РУНТС, с. 4). Список літератури, яку використовували для вибірки термінного матеріалу, налічує 115 позицій. Переважно це видання 30-х рр. ХХ ст., що підтверджує намагання авторів словника «повернути ті скарби, що втрачено за роки експериментів корифеїв от язиковедення та їх послідовників» (РУНТС, с. 7). Цінними є міркування В.С. Перхача щодо нормативності деяких термінів. Зокрема, науковець обґрунтовує доцільність відродження репресованих назв, серед яких можна

виокремити електроенергетичні (*електропересилання, електропересильня* замість *електропередача; помпа* замість *насос; мастило* замість *змазка; надземна* замість *повітряна лінія електропересилання; уземлення* замість *заземлення; острішок* замість *юбка (ізолятора)* тощо). Автор передмови звертає увагу й на етимологію деяких «розстріляних термінів», зокрема наголошує на етимології термінів *стація, пересилання, пересильня, висилання* та наголошує, що в українській мові ці лексеми вживають у скалькованому з російської мови варіанті.

Оскільки пострадянська наукова література була переважно російськомовна, «Російсько-український науково-технічний словник» В. Перхача та Б. Кінаша став чи не найкращим надбанням тогочасної української лексикографії.

1999 року в Харкові вийшов друком «Тлумачний російсько-українсько-англійський словник з енергетики» (далі ТСЕ) за редакцією академіка УНГА А.А. Рудніка. Словник створений на основі ДСТУ на терміни і визначення. Укладачами його стали знані науковці М.Д. Гінзбург, Н.І. Азімова, М.В. Чернець, І.М. Корніловська, І.О. Требульова та тогочасні головні енергетики ДК «Укртрансгаз» та «Укргазвидобування» М.А. Демченко та А.М. Підлісний, редактором-лексикографом зазначеної праці є Л.О. Симоненко.

Словник містить понад 3500 термінів з енергетики, електро- і теплотехніки, електробезпеки, енергоощадності й суміжних галузей. Окрім того, до словника ввійшли й необхідні для фахівців-електроенергетиків загальнонаукові та загальнотехнічні терміни, а також спеціальні терміни з суміжних царин знання, зокрема фізичні, математичні, хімічні тощо. Більшу частину слів, які ввійшли до словника, складають терміни з електротехніки (11 % – терміни, що номінують електротехнічні вироби, 16 % – силове електротехнічне обладнання, 30% – електричні системи та мережі, 11 % – з діелектричних, магнітних матеріалів тощо).

У передмові зазначено, що в процесі укладання словника було опрацьовано понад 340 джерел, зокрема міжнародні, державні та міждержавні стандарти, законодавчі міжгалузеві та галузеві нормативні документи, збірники стандартизованих і рекомендованих термінів, енциклопедичні, тлумачні та перекладні словники, довідники, праці з термінознавства тощо (ТСЕ, с. 6).

Тип словника – тлумачно-перекладний, що забезпечує зручний доступ до накопиченої стандартизованої та рекомендованої термінології. Упорядники зауважують, що під час опрацювання матеріалу було виявлено численні порушення норм сучасної української мови, а також розбіжності між джерелами щодо перекладу українською мовою деяких поширених термінів та терміносполучень, щодо вживання тих чи тих номінацій у певних значеннях, зокрема в контексті. Дослідники вважають, що наявність такої кількості розбіжностей зумовлена тим, «що в наш час відбувається бурхливий процес розвитку як фахової мови, так і української літературної мови в цілому, який супроводжується відновленням необґрунтовано вилучених у різні часи українських термінів, вилученням невдалих запозичень та кальок, переглядом деяких правописно-стилістичних норм тощо» (ТСЕ, с. 7). В одному з додатків до словника зафіксовано розбіжності в перекладі низки термінів із російської мови українською. Автори послідовно подають українські відповідники із зазначеним літературним джерелом до прийнятих українських еквівалентів. Наприклад, російському терміну *выпрямитель* замість уживаного українського терміна *випростувач*

запропоновано до використання терміни *випростовувач*, *випрямляч*, *випрямник*; *заземлення* – *заземлення*, *уземлення*; *заземлювач* – *заземлювач*, *уземлювач*; *обмотка* – *обмотка*, *навитка*, *обвитка*; *пульсівний* (*струм*, *напруга*) – *пульсівний*, *пульсний*, *пульсивий*, *пульсуючий*; *струмовідний* – *струмовідний*, *струмоведучий*, *струмопровідний*; *електроустановка* – *електроустановка*, *устава* тощо (ТСЕ, с. 723). Цінними для користувачів словника є й інші додатки цієї лексикографічної праці, зокрема додаток, у якому зазначено стандартизовані російські та українські терміни-відповідники, що не є прямим перекладом один одного (ТСЕ, с. 722), а також додаток, у якому подано поняттєве розмежування термінів у терміносистемі (наприклад, *напруга* (ел.), *напруження* (мех.) до єдиного російського терміна *напряжение*; *від'ємний* (мат.) і *негативний* (фіз., техн.) відповідно до рос. *отрицательный* тощо (ТСЕ, с. 740).

Для забезпечення більшої інформативності словника упорядники подали етимологічну довідку для більшості запозичених термінів. Як зазначають дослідники, основним джерелом побудови етимологічної довідки слугували словники іншомовних слів, словник інтернаціональних терміноелементів грецького та латинського походження та список елементів міжнародної термінології.

Беззаперечною позитивною рисою «Тлумачного російсько-українсько-англійського словника з енергетики» є науково обґрунтовані чітко сформульовані визначення термінів відповідно до чинного правопису, що вказує на вдалу спробу уніфікування української термінологічної системи енергетики.

2001 року виходить друком «Російсько-український тлумачний теплоенергетичний словник» (далі РУТС) за редакцією Й.С. Мисака та М.Т. Крука. У ньому подано узгоджену з Технічним комітетом науково-технічної термінології Держстандарту та Міністерства освіти і науки України термінологію. Словник розраховано на фахівців-теплоенергетиків, які працюють на електростанціях, в енергетичних компаніях та Мінпаливенерго України, промислових підприємствах, у проектних, налагоджувальних, дослідних організаціях тощо.

Підбір найпоширеніших теплотехнічних російських термінів, їхню систематизацію, переклад і тлумачення українською мовою фахівці здійснювали за основними напрямками теплоенергетики та суміжних галузей науки і техніки. Словник містить понад 3500 термінів, зокрема термінологію з енергетики, загальних питань організації енергетичного виробництва, теплоенергетики, терміни на позначення загальностанційних об'єктів та їхнього устаткування, термінологію паливно-транспортного господарства електростанцій, терміни на позначення техніко-економічних показників теплових електростанцій тощо, а також терміни з інших галузей, безпосередньо пов'язаних із виробництвом, розподіленням і споживанням теплової енергії.

Джерельною базою для словника слугували лексикографічні праці 30-х і 60-х років, словники, видані у роки незалежності України, а також чинні нормативні документи, які, як зазначають укладачі, не завжди достовірно відтворюють поняття. Автори зауважують, що «враховувались такі важливі чинники, як певна, цілком виправдана часова трансформація сутності окремих понять, виникнення нових понять у процесі розвитку науки і техніки та уникнення негативного впливу на розвиток української мови, так званої, інтернаціоналізації слів і виразів, яка була спрямована на злиття мов окремих республік в єдину загальносоюзну» (РУТС, с. 12).

Словник складається з двох частин: російсько-українського тлумачного словника та українсько-російського покажчика. Важливо, що словник містить і однослівні терміни (наприклад, *електроенергетика*, *моноблок*, *теплоенергетика* тощо), і терміни-словосполучення (*сонячна електростанція з центральним теплоприймачем*, *робоча потужність енергосистеми*, *навантажування енергоблока*, *керування в електроенергетиці* тощо), яких у зазначеній праці значно більше. Автори, ретельно опрацювавши досліджувану термінологію, виділяють і репрезентують у своїй праці терміни-синоніми (наприклад, *постачання (забезпечення) електричної енергії*, *помпа / смок; зрошення жужелі / золи; вагоноштовхач / електровізок-штовхач* тощо), а також у словникових статтях подають наявні антоніми (*тиск внутрішній / зовнішній*) і терміни, які «взаємно замінюються залежно від конкретного випадку їхнього вживання» (РУТС, с. 13).

Оскільки електроенергетика – це галузь господарства, що забезпечує споживачів і електричною, і тепловою енергією, можна вважати, що саме теплотехнічна термінологія є одним з найважливіших складників української електроенергетичної терміносистеми.

2012 року виходить друком тлумачно-перекладний «Українсько-російсько-англо-французький словник основних термінів з енергетики та електротехніки» (далі УРАФ) Є.С. Смелянкової, О.М. Мороз, Л.О. Семененко, О.С. Дьолог, що містить близько 5800 однослівних термінів і термінів-словосполучень із енергетики та електротехніки. Джерельною базою для словника слугували енциклопедичні та загальнономовні тлумачні і перекладні словники, державні стандарти на терміни та визначення, наукова, навчальна та інформативно-реферативна література. Зауважимо, що цей словник має зручну структуру. Як зазначено у передмові, у ньому обмежено кількість фонетичних і морфологічних варіантів, немає застарілих термінів, а також новотворів, що не апробовані у мові фахівців (УРАФ, с. 3).

Важливим етапом у вивченні фахових мов і одним із кроків систематизування, уніфікування та вирішення проблеми внормування української електроенергетичної термінології стало створення і видання низки українськомовної навчально-наукової літератури з електроенергетики, а також Державних стандартів України (ДСТУ) зазначеної галузі. Оскільки не можна зменшити їхньої важливості у відродженні й утвердженні електроенергетичної термінології, вважаємо їх ретельний аналіз перспективою наших подальших досліджень.

Отже, спостережено, що від 1991 року і дотепер українська електроенергетична терміносистема перебуває на етапі розвитку, відродження та активізації термінологічних пошуків. Це знайшло свій вияв у виданні значної кількості якісних галузевих словників, що забезпечило і викладання фахових дисциплін українською мовою, і створення українськомовної навчальної літератури. Проаналізована лексикографічна література кінця ХХ – початку ХХІ ст. вказує на наявність в українській термінографії низки фахових і близько дотичних до електроенергетичної галузі словників. Вищезазначені перекладні та тлумачні джерела більшою чи меншою мірою акцептували електроенергетичну термінологію.

Дослідження засвідчило, що українська електроенергетична терміносистема потребує не лише подальшого опрацювання, аналізу й унормування, а

також створення вузькоспеціалізованих термінографічних праць для обслуговування електроенергетичної галузі України. Серію термінних словників варто поповнити галузевим електроенергетичним словником тлумачного типу, що сприятиме дотриманню стандартів, уніфікуванню цієї терміносистеми, а також запобігатиме розбіжностям у чинних нормативних документах.

1. Гінзбург М.Д. Термінологічні проблеми на шляху ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів. *Електроінформ*, 2008. № 1. С. 43 – 46.
2. Гінзбург М.Д. Щодо деяких фундаментальних понять електротехніки. *Електроінформ*, 2006. № 2. С. 54 – 55.
3. Гінзбург М. Щодо правильного вживання прикметників «постійний» і «сталий» в електротехнічній термінології. *Електроінформ*, 2007. № 1. С. 46 – 47.
4. Дерпак О. Термінологія з енергетики та її відображення у вітчизняній лексикографії. *Вісник Львівського національного аграрного університету*. Серія: Агроінженерні дослідження. 2013. № 17. С. 321 – 329. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnau_agr_2013_17_52 (дата звернення 25.01.2019).
5. Козак Л.В. Тематична структура української технічної термінології. URL: <http://ukrtmova.com.ua/2011/Artcl15.pdf> (дата звернення 08.01.2019).
6. Козак Л. Типи відношень у багатокомпонентних словосполученнях в українській електротехнічній термінології. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: Проблеми української термінології. Львів, 2002. № 453. С. 250 – 253.
7. Кочан І. Слова з компонентом електро- в сучасній українській літературній мові. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: «Проблеми української термінології». Львів, 2018. № 890. С. 55 – 61.
8. Кочан І. Словники Івана Шелудька: погляд з позицій XXI століття. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: «Проблеми української термінології». Львів, 2010. № 676. С. 102 – 106.
9. Кочан І. Українське термінознавство 30-х років і місце в ньому інженера Івана Шелудька. *II Міжнародний конгрес українців МАУ*. Львів, 1993. С. 233 – 236.
10. Харчук Л. Актуальність створення словника-довідника стандартизованих термінів та визначень як основи інформаційного ресурсу в галузі електроенергетики. *Інформація, комунікація, суспільство 2015: матеріали IV-ї Міжнародної наукової конференції ІКС-2015*. Львів-Славське, 2015. С. 158 – 159.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

КРУЕС – Короткий російсько-український електротехнічний словник. Львівський політехнічний інститут / Уклад.: І.І. Андрейко, В.С. Перхач та ін. Львів, 1990. 126 с.

РУНТС – Російсько-український науково-технічний словник (30000 слів). В. Перхач, Б. Кінаш. Львів, 1997. 456 с.

РУТС – Російсько-український тлумачний теплоенергетичний словник / За ред. Й. Мисака, М. Крука. Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2001. 412 с.

ТСЕ – Тлумачний російсько-українсько-англійський словник з енергетики. Основні терміни: понад 3500 термінів / Уклад.: М.Д. Гінзбург, Н.І. Азімова, М.В. Чернець та ін. За заг. ред. А. А. Рудніка. Харків, 1999. 752 с.

УРАФ – Українсько-російсько-англо-французький тлумачний словник основних термінів з енергетики та електротехніки / Є.С. Ємельянова, О.М. Мороз, Л.О. Семененко, О.С. Дьолог. За заг. ред. Є.С. Ємельянової. Харків: Віровець А.П. «Апостроф», 2012. 264 с.

Liliia Kharchuk

PRESENTATION OF THE UKRAINIAN ELECTRIC POWER ENGINEERING TERMINOLOGY IN NATIONAL LEXICOGRAPHY IN THE END OF THE 20th – BEGINNING OF THE 21st CENTURY

The lexicographical study of the Ukrainian electric power engineering terminology at the present stage of its development is analyzed and outlined. The characteristics of national explanatory and translation dictionaries that contain the terms of the electric power engineering industry is proposed in this study.

It is observed that from 1991 till now the Ukrainian electric power engineering terminology terminological system is at the stage of development, revival and revitalization of terminological searches. This creates a possibility to observe activation in the publication of a significant number of qualitative dictionaries, providing both teaching of professional disciplines in the Ukrainian language and the creation of Ukrainian educative literature. The analyzed lexicography of the present indicates the existence in Ukrainian terminology of a number of valuable and closely related to the electric power industry lexicographic works, which, to a greater or lesser extent, contain electric power engineering terms that serve the electricity industry with a clearly expressed own terminology.

Particularly the specific dictionaries that were published in the end of the 20th – beginning of the 21st century, namely, *Brief Russian-Ukrainian Electric Power Engineering Dictionary: 5000 terms* created by a team from Lviv Polytechnic National University (Lviv, 1990); *Russian-Ukrainian Scientific and Technical Dictionary* by V. Perkhach, B. Kinash (Lviv, 1997); *Russian-Ukrainian Explanatory Thermal Power Dictionary* edited by J. Misak, M. Kruk (Lviv, 2001); *Explanatory Russian-Ukrainian-English dictionary on Energy. Basic terms: over 3500 terms* edited by A.A. Rudnik (Kharkiv, 1999); *Ukrainian-Russian-English-French Explanatory Dictionary of Basic Terms in Power Engineering and Electrical Engineering* edited by E.S. Emelyanova (Kharkiv, 2012) is analyzed.

The research once again showed that modern series of terminology dictionaries should be supplemented by a narrow-sector electric power engineering dictionary of explanatory type. This will promote compliance with standards, unification of Ukrainian electric power engineering terminology, and will prevent divergences in existing normative documents.

Key words: Ukrainian electric power engineering terminology, lexicography, terminological dictionaries of the interpretative and translated types.

УДК 811.161.2:81'27

Т.В. ЦИМБАЛЮК-СКОПНЕНКО

м. Київ, Україна

ФРАЗЕОГРАФІЯ ТА ЛЕКСИКОГРАФІЯ: ДИВЕРГЕНЦІЯ В ТЕРМІНОЛОГІЇ

У статті проаналізовано процеси закріплення терміна фразеографія в українській лексикографічній традиції та мовознавстві. Показано, що тривалий час у науковій літературі лексему лексикографія вживали для позначення розділу лінгвістики, в межах якого

© Т.В. ЦИМБАЛЮК-СКОПНЕНКО, 2019